

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการทำงาน ปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์ที่มีต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา สามารถนำเสนอได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ส่วนที่ 2 ลักษณะกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยด้านการทำงานและปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78.7 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 21.3 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 38.72 ปี (SD = 8.66) เกือบร้อยละ 40 อยู่ในกลุ่มอายุ 31 - 40 ปี อายุสูงสุดคือ 58 ปี และอายุต่ำสุดคือ 19 ปี ร้อยละ 64.7 มีสถานภาพสมรสคู่ และร้อยละ 34.6 เป็นโสด ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.6) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 39.2 มีการศึกษาค่ำกว่าระดับปริญญาตรี และส่วนน้อย (ร้อยละ 5.2) มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 19283.17 บาท (SD = 10676.76) ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49) มีรายได้ในช่วง 10,001 - 20,000 บาท รายได้สูงสุดคือ 90,000 บาท และรายได้ต่ำสุดคือ 5,000 บาท เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 83.6 ไม่มีโรคประจำตัว มีร้อยละ 16.4 ที่มีโรคประจำตัว โดยเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 42.6) เป็นโรคเกี่ยวกับระบบหลอดเลือดและหัวใจ รองลงมาร้อยละ 16 เป็นโรคระบบทางเดินหายใจ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (n = 286 คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	61	21.3
หญิง	225	78.7
อายุ		
≤ 20 ปี	1	0.3
21 - 30 ปี	57	19.9
31 - 40 ปี	106	37.1
41 - 50 ปี	94	32.9
≥ 51 ปี	28	9.8
(Min = 19; Max = 58; \bar{X} = 38.72; S.D. = 8.66)		
สถานภาพสมรส		
โสด	99	34.6
สมรส	185	64.7
หม้าย/ หย่า/ แยกกันอยู่	2	0.7
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	112	39.2
ปริญญาตรี	159	55.6
สูงกว่าปริญญาตรี	15	5.2
รายได้		
≤ 10,000 บาท	48	16.8
10,001 - 20,000 บาท	140	49.0
20,001 - 30,000 บาท	69	24.1
≥ 30,001 บาท	29	10.1
(Min = 5000; Max = 90000; \bar{X} = 19283.17; S.D. = 10676.76)		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาวะสุขภาพ		
ไม่มีโรคประจำตัว	239	83.6
มีโรคประจำตัว	47	16.4
ระบบหลอดเลือดและหัวใจ	20	42.6
ระบบทางเดินหายใจ	16	34.0
ระบบต่อมไร้ท่อ	5	10.6
โรคอื่น ๆ	3	6.4
ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก	2	4.3
มะเร็ง	1	2.1

ส่วนที่ 2 ลักษณะกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยด้านการทำงานและปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 81.5 ทำงานอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง ร้อยละ 16.1 และร้อยละ 2.4 ทำงานอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงปานกลางและเสี่ยงต่ำตามลำดับ โดยเจ้าหน้าที่ประมาณร้อยละ 60 อยู่ในกลุ่มผู้ปฏิบัติการด้านการรักษาพยาบาล ซึ่ง ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกรรม พยาบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสีการแพทย์ นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด รองลงมา ร้อยละ 24.4 ปฏิบัติงานเอกสาร/วิชาการ ได้แก่ นักวิชาการ นักสถิติ เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่บริหาร เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่พัสดุ พนักงานพิมพ์ดีด นักสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 12 อยู่ในกลุ่มคนงาน ได้แก่ พนักงานแปล พนักงานขับรถ ช่าง เจ้าหน้าที่ซักฟอก และคนงานอื่น ๆ ทั้งหมด จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์เฉลี่ย **46.88 ชั่วโมง** (SD = 11.95) ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.1) มีการทำงาน 36 - 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองลงมา 46 - 55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนชั่วโมงการทำงานสูงสุด คือ 120 ชั่วโมง และจำนวนชั่วโมงการทำงานต่ำสุด คือ 35 ชั่วโมง เกือบร้อยละ 60 (ร้อยละ 58.7) มีการทำงานเวลาปกติ (เข้าไป - เย็นกลับ) ร้อยละ 41.3 ทำงานเป็นกะ และพบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานเฉลี่ย 14.46 ปี (SD = 9.39) ร้อยละ 37.1 ปฏิบัติงานนาน 5 - 15 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.9, 20.3, 13.3 ปฏิบัติงานนาน 16 - 25 ปี น้อยกว่า 5 ปี และ 26 - 35 ปี ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.4 ที่ปฏิบัติงานนานกว่า 35 ปี โดยที่ปฏิบัติงานนานที่สุด 43 ปี น้อยที่สุด 1 ปี ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา จำแนกตามปัจจัย
ด้านการทำงาน (n = 286 คน)

ปัจจัยด้านการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะงาน		
เสียงสูง	233	81.5
เสียงปานกลาง	46	16.1
เสียงต่ำ	7	2.4
ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	8	2.8
ปฏิบัติการด้านการรักษาพยาบาล	174	60.8
งานเอกสาร/ วิชาการ	70	24.4
คนงาน	34	12.0
เวลาการทำงานต่อสัปดาห์		
≤ 35 ชั่วโมง	24	8.4
36 - 45 ชั่วโมง	146	51.1
46 - 55 ชั่วโมง	53	18.5
56 - 65 ชั่วโมง	45	15.7
≥ 66 ชั่วโมง	18	6.3
(Min = 35; Max = 120; \bar{X} = 46.88; SD = 11.95)		
การทำงานเป็นกะ		
ทำงานเวลาปกติ	168	58.7
ทำงานเป็นกะ	114	41.3
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน		
< 5 ปี	58	20.3
5 - 15 ปี	106	37.1
16 - 25 ปี	80	27.9
26 - 35 ปี	38	13.3
> 35 ปี	4	1.4
(Min = 1; Max = 43; \bar{X} = 14.46; SD = 9.39)		

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 90.9 มีการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 104.45 (SD = 8.81) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 125 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 77 คะแนน กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.5) มีการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 58.65 (SD = 10.77) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 116 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 37 คะแนน ในเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 90.6 มีการรับรู้ อยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 123.98 (SD = 11.29) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 150 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 102 คะแนน สำหรับการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม พบว่ามากกว่าร้อยละ 60 (ร้อยละ 64.7) มีการรับรู้ อยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 37.98 (S.D = 5.54) คะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 20 คะแนน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัด พังงา จำแนกตามปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์ (n = 286)

ปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ		
สูง (93 - 125 คะแนน)	260	90.9
ปานกลาง (59 - 92 คะแนน)	26	9.1
ต่ำ (25 - 58 คะแนน)	0	0
(Min = 77; Max = 125; \bar{X} = 104.45; SD = 8.81)		
การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ		
สูง (90 - 120 คะแนน)	6	2.1
ปานกลาง (57 - 89 คะแนน)	153	53.5
ต่ำ (24 - 56 คะแนน)	127	44.4
(Min = 37; Max = 116; \bar{X} = 58.65; SD = 10.77)		
การรับรู้ความสามารถของตนเอง		
สูง (111 - 150 คะแนน)	259	90.6
ปานกลาง (71 - 110 คะแนน)	27	9.4
ต่ำ (30 - 70 คะแนน)	0	0
(Min = 102; Max = 150; \bar{X} = 123.98; SD = 11.29)		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลการบาดเจ็บและการรักษา	จำนวน	ร้อยละ
GCS แกร็บ		
9 คะแนน	17	26.20
10 คะแนน	11	16.90
11 คะแนน	11	16.90
12 คะแนน	26	40.00
$\bar{X} = 10.71$ คะแนน, $SD = 1.25$		
ระยะเวลาที่รักษาตัวในโรงพยาบาล (LOS)		
5-11 วัน	45	69.20
12-17 วัน	12	17.00
18-23 วัน	5	9.20
24-29 วัน	3	4.60
$\bar{X} = 10.85$ วัน, $SD = 5.49$		

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ที่ป่วยได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะพบชนิดการบาดเจ็บ โดยมีก้อนเลือดในโพรงกะโหลกศีรษะร้อยละ 47.69 โดยพบว่าเป็นภาวะเลือดออกเหนือชั้นเยื่อหุ้มดูลร้อยละ 23.08 และภาวะเลือดออกใต้ชั้นเยื่อหุ้มดูลร้อยละ 21.54 รองลงมาสมองฟกช้ำร้อยละ 35.38 และพบว่ามีผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะร้อยละ 21.54 มีการบาดเจ็บทางสมองมากกว่า 1 ชนิด พบการบาดเจ็บหรือบริเวณที่มีเลือดออกในสมอง 1 ตำแหน่งร้อยละ 41.54 ได้รับการรักษาโดยการฉายาร้อยละ 66.20 ผ่าตัดร้อยละ 33.65 ไม่ได้ใช้เครื่องช่วยหายใจร้อยละ 66.20 ไม่พบการบาดเจ็บระบบอื่นร่วมร้อยละ 58.50 ระดับความรู้สึกรู้ตัวส่วนมาก (GCS) 12 คะแนนร้อยละ 40 เฉลี่ย 10.71 ($SD = 1.25$) ระยะเวลานอนโรงพยาบาลอยู่ในช่วง 5-11 วันร้อยละ 69.20 เฉลี่ย 10.85 วัน ($SD = 5.49$)

ส่วนที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความต้องการความสุขสบายและค่าคะแนนเฉลี่ยการได้รับการดูแลด้านความสุขสบายของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ

ก่อนทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการความสุขสบาย และการได้รับการดูแลด้านความสุขสบายของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะระดับปานกลาง ผู้วิจัยทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติทดสอบค่าที (Dependent t-test) จากการทดสอบข้อตกลงดังกล่าวพบว่า การกระจายข้อมูลของตัวแปรความต้องการ และการได้รับการดูแล มีการกระจายแบบไม่ปกติ (Non-normal

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม		
สูง (38 - 50 คะแนน)	185	64.7
ปานกลาง (24 - 37 คะแนน)	100	35.0
ต่ำ (10 - 23 คะแนน)	1	0.3
(Min = 20; Max = 50; \bar{X} = 37.98; SD = 5.54)		

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 60 (ร้อยละ 64.7) มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 35.75 (SD = 6.17) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 48 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 17 คะแนน เมื่อศึกษาแยกเป็นรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 60 (ร้อยละ 65) มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ อยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 9.01 (SD = 1.85) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 12 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 3 คะแนน ในด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.7) มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 5.60 (SD = 2.02) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 8 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 1 คะแนน ส่วนด้าน โภชนาการ พบว่าเกือบร้อยละ 70 (ร้อยละ 67.9) มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 9.20 (SD = 1.79) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 12 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 4 คะแนน สำหรับด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 76.6 มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 6.72 (SD = 1.47) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 8 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 2 คะแนน ในด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณนั้น พบว่าเกือบร้อยละ 70 (ร้อยละ 69.2) มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 9.47 (SD = 2.03) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 12 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 3 คะแนน และในด้านสุดท้ายคือ ด้านการจัดการกับความเครียด พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.9) มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 5.64 (SD = 1.37) คะแนนสูงสุด เท่ากับ 8 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 0 คะแนน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัด พังงา จำแนกตามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (n = 286)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวม		
สูง (41 - 60 คะแนน)	185	64.7
ปานกลาง (21 - 40 คะแนน)	100	35.0
ต่ำ (0 - 20 คะแนน)	1	0.3
(Min = 17; Max = 48; \bar{X} = 35.75; SD = 6.17)		
ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ		
สูง (9 - 12 คะแนน)	186	65
ปานกลาง (5 - 8 คะแนน)	94	32.9
ต่ำ (0 - 4 คะแนน)	6	2.1
(Min = 3; Max = 12; \bar{X} = 9.01; SD = 1.85)		
ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย		
สูง (6 - 8 คะแนน)	145	50.7
ปานกลาง (3 - 5 คะแนน)	113	39.5
ต่ำ (0 - 2 คะแนน)	28	9.8
(Min = 1; Max = 8; \bar{X} = 5.60; SD = 2.02)		
ด้านโภชนาการ		
สูง (9 - 12 คะแนน)	194	67.9
ปานกลาง (5 - 8 คะแนน)	91	31.8
ต่ำ (0 - 4 คะแนน)	1	0.3
(Min = 4; Max = 12; \bar{X} = 9.20; SD = 1.79)		
ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล		
สูง (6 - 8 คะแนน)	219	76.6
ปานกลาง (3 - 5 คะแนน)	66	23.1
ต่ำ (0 - 2 คะแนน)	1	0.3
(Min = 2; Max = 8; \bar{X} = 6.72; SD = 1.47)		

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ		
สูง (9 - 12 คะแนน)	198	69.2
ปานกลาง (5 - 8 คะแนน)	86	30.1
ต่ำ (0 - 4 คะแนน)	2	0.7
(Min = 3; Max = 12; \bar{X} = 9.47; SD = 2.03)		
ด้านการจัดการกับความเครียด		
สูง (6 - 8 คะแนน)	160	55.9
ปานกลาง (3 - 5 คะแนน)	124	43.4
ต่ำ (0 - 2 คะแนน)	2	0.7
(Min = 0; Max = 8; \bar{X} = 5.64; SD = 1.37)		

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ผลการศึกษา พบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ รายได้ ($r = 0.162, p = 0.006$) การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ($r = 0.395, p < 0.01$) การรับรู้ความสามารถของตนเอง ($r = 0.464, p < 0.01$) การรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม ($r = 0.308, p < 0.01$) นั้นหมายถึงเจ้าหน้าที่ที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่มีรายได้ต่ำกว่า เจ้าหน้าที่ที่มีการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่ามีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่า เจ้าหน้าที่ที่มีการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพต่ำกว่า และเจ้าหน้าที่ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองดีกว่ามีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำกว่า ในทำนองเดียวกันเจ้าหน้าที่ที่มีการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมดีกว่า มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่า เจ้าหน้าที่ที่มีการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมต่ำกว่า และพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ($r = -0.267, p < 0.01$) นั่นคือ ผู้ที่มีการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพสูง ย่อมมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพต่ำกว่าผู้ที่มีการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพต่ำ และเมื่อพิจารณาการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพรายด้าน การรับรู้อุปสรรค

ต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพรายด้าน และการรับรู้ความสามารถของตนเองรายด้าน ก็พบว่าทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ส่วนปัจจัยด้านอายุ ชั่วโมงการทำงาน และระยะเวลาการปฏิบัติงานพบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 7 และ 8

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ของอายุ รายได้ ชั่วโมงการทำงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ตัวแปรที่ศึกษา	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	
	r	p - value
ปัจจัยส่วนบุคคล		
อายุ	0.102	0.085
รายได้	0.162**	0.006
ปัจจัยด้านการทำงาน		
ชั่วโมงการทำงาน	-0.015	0.796
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	0.110	0.062
ปัจจัยด้านความคิดและอารมณ์		
การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	0.395**	<0.01
การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	-0.344**	<0.01
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	0.464**	<0.01
การรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม	0.308**	<0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.01

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพรายด้าน การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพรายด้าน การรับรู้ความสามารถของตนเองรายด้าน กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ตัวแปรที่ศึกษา	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	
	r	p - value
การรับรู้ประโยชน์		
ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	0.312**	<0.01
ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย	0.208**	<0.01
ด้านโภชนาการ	0.281**	<0.01
ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	0.239**	<0.01
ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ	0.413**	<0.01
ด้านการจัดการกับความเครียด	0.316**	<0.01
การรับรู้อุปสรรค		
ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	-0.198**	0.001
ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย	-0.273**	<0.01
ด้านโภชนาการ	-0.210**	<0.01
ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	-0.202**	0.001
ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ	-0.273**	<0.01
ด้านการจัดการกับความเครียด	-0.300**	<0.01
การรับรู้ความสามารถของตนเอง		
ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	0.352**	<0.01
ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย	0.272**	<0.01
ด้านโภชนาการ	0.424**	<0.01
ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	0.350**	<0.01
ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ	0.380**	<0.01
ด้านการจัดการกับความเครียด	0.354**	<0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.01

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีลักษณะเป็นกลุ่มตามระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (สูง ปานกลาง/ ต่ำ) พบว่าเพศหญิงมีส่วนการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงมากกว่า

เพศชาย โดยเพศหญิงร้อยละ 28.9 และเพศชายร้อยละ 16.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพเป็น โสด/หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่ มีสัดส่วนการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงมากกว่าการมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 24.3 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงมากกว่าระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33.3, 29.6 และ 20.5 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่ภาวะสุขภาพไม่มีโรคประจำตัว มีสัดส่วนการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงกว่ามีโรคประจำตัว โดยไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 26.8 และมีโรคประจำตัว ร้อยละ 23.4 มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานเสี่ยงปานกลาง มีสัดส่วนการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานเสี่ยงต่ำและเสี่ยงสูง โดยมีลักษณะงานเสี่ยงปานกลาง ร้อยละ 30.4 เสี่ยงต่ำ ร้อยละ 28.6 และเสี่ยงสูง ร้อยละ 25.3 มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในระดับปานกลาง/ ต่ำ พบว่ามีสัดส่วนพอ ๆ กันทั้งสามกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่มีการทำงานเป็นกะ มีสัดส่วนการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงกว่าการทำงานเวลาปกติ โดยทำงานเป็นกะร้อยละ 33.1 ทำงานเวลาปกติร้อยละ 21.4 มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในระดับปานกลาง/ ต่ำ พบว่าการทำงานเวลาปกติมากกว่าการทำงานเป็นกะ คิดเป็นร้อยละ 78.6 และ 66.9 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวทางสถิติพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การทำงานเป็นกะ ($\chi^2 = 4.257, p = 0.039$) นั้นหมายถึงเจ้าหน้าที่ที่มีการทำงานเป็นกะมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพแตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่มีการทำงานในเวลาปกติ ส่วนปัจจัยด้านเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ภาวะสุขภาพ และลักษณะงาน พบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ของเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ภาวะสุขภาพ ลักษณะงาน
การทำงานเป็นกะ กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ตัวแปร	ระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ				χ^2	df	p-value
	สูง		ปานกลาง/ต่ำ				
	N	%	N	%			
เพศ					3.254	1	0.071
ชาย	10	16.4	51	83.6			
หญิง	65	28.9	160	71.1			
สถานภาพสมรส					0.719	1	0.397
สมรส	45	24.3	140	75.7			
โสด/ หม้าย/ หย่า/ แยกกันอยู่	30	29.7	71	70.3			
ระดับการศึกษา					3.179	2	0.204
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	20.5	89	79.5			
ปริญญาตรี	47	29.6	112	70.4			
สูงกว่าปริญญาตรี	5	33.3	10	66.7			
ภาวะสุขภาพ					0.090	1	0.765
ไม่มีโรคประจำตัว	64	26.8	175	73.2			
มีโรคประจำตัว	11	23.4	36	76.6			
ลักษณะงาน					0.540	2	0.764
เสียงสูง	59	25.3	174	74.7			
เสียงปานกลาง	14	30.4	32	69.6			
เสียงต่ำ	2	28.6	5	71.4			
การทำงานเป็นกะ					4.257	1	0.039*
ทำงานเวลาปกติ	36	21.4	132	78.6			
ทำงานเป็นกะ	39	33.1	79	66.9			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05